Ἡ Τροχαία καλεῖ

τοὺς ὁδηγοὺς νὰ βοηθήσουν γιὰ ὁμαλὴ κυκλοφορία

ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΗ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ἡ Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Κινήσεως Πατρῶν ἐξέδωσε γιὰ τοὺς ὁδηγοὺς κάθε κατηγορίας τροχοφόρων τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

Φίλοι ὁδηγοί,

Ἂν καὶ εἴμαστε βέβαιοι γιὰ τὸ ὑψηλὸ αἴσθημα εὐθύνης ποὺ ἔχετε κατὰ τὴν ὁδήγησι, καθὼς καὶ γιὰ τὴν νομιμοφροσύνη καὶ τὸν πολιτισμό ποὺ σᾶς διακρίνει σέ κάθε περίπτωσι, κρίνουμε σκόπιμο νὰ σᾶς ὑπομνήσουμε τὶς παρακάτω ἀπόψεις μας, ἀποβλέποντες στὴν ὅσο τὸ δυνατό, καλύτερη ἀντιμετώπισι τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος. Ἑνὸς προβλήματος, τὸ ὁποῖο μέρα μὲ τὴν μέρα, γίνεται καὶ πιὸ ὀξὺ γιὰ τὴν πόλι τῶν Πατρῶν.

1) Τὸ αὐτοκίνητο, ὅπως εἶναι γνωστό, εἶναι ἕνα μέσο ταχείας μεταφορᾶς προσώπων ἢ πραγμάτων, ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, γιὰ σκοποὺς ἐπαγγελματικούς, κοινωνικούς, ψυχαγωγικούς κ.λ.π. Ἡ χρησιμοποίησί του ὅμως, ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι ἢ ἀπὸ σπίτι σὲ γραφεῖο, μέσα στὴν Πόλι γιὰ τὴν ἀποφυγὴ πεζοπορίας πέντε ἢ δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀσύμφορη, δημιουργεῖ ὁπωσδήποτε προβλήματα στὴν κυκλοφορία.

2) Τὸ «παρκάρισμα» στοὺς κεντρικοὺς ἢ τοὺς ἐμπορικοὺς δρόμους τῆς Πόλεως, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μεταβάλλει τὴν ὄψι τῆς Πόλεως σὲ «γκαράζ», παρακωλύει τὸ παρπάτημα τῶν πεζῶν κι ἀκόμα ἐμποδίζει τὴν ἄνετη κυκλοφορία τῶν ἀστικῶν λεωφορείων καὶ τῶν ἄλλων αὐτοκινήτων ποὺ θέλουν νὰ διασχίσουν τὴν Πόλι. Ἀφήνουμε καὶ τὶς ὑλικὲς ζημίες ποὺ παθαίνουν πολλὲς φορές, λόγω τοῦ ἀδιαχωρήτου, τὰ καλῶς ἢ κακῶς σταθμευμένα ὀχήματα.

3) Οἱ ἀσκοπες διαδρομὲς μέσα στὴν Πόλι καθὼς καὶ τὰ πομπώδη περάσματα, ὅπως συνηθίζεται ἀπὸ τὶς μοτοσυκλέττες καὶ τὰ «μηχανάκια» εἶναι ὁλαπτικώτατα γιὰ ὅλους. Ὁ θόρυβος καὶ τὰ καυσαέρια, δὲν καταστρέφουν μόνο τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Καταστρέφουν ἀνεπανόρθωτα τὸ πολυτιμότατο ἀγαθὸ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ λέγεται ὑγεία. Καὶ δὲν ἔχει κανένας τὸ δικαίωμα αὐτό. Ὄχι τόσο γιὰ τὶς νομικὲς κυρώσεις, ποὺ δὲν θὰ τὶς ἀποφύγη, ὅσο γιὰ τὴ διατάραξι τοῦ ρυθμοῦ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Τοῦ ρυθμοῦ ὅπως τὸν διεμόρφωσε ἡ ἠθικὴς ποιότητος ἀνθρώπινη διανόησι καὶ ὁ πολιτισμός.

4) Ἡ πρόληψι τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων, δὲν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ τὴν τήρησι τῶν κανόνων καὶ διατάξεων περὶ ὁδικῆς κυκλοφορίας. Οὔτε καὶ ἀπὸ τὰ χέρια ἢ τὴν τεχνικὴ δεινότητα τοῦ ὁδηγοῦ.

Ἡ ἱκανότητα προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων, ὁ σεβασμὸς τῆς ὑγείας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν συνανθρώπων, βρίσκεται μέσα στὴ συνείδησι τοῦ κάθε ὁδηγοῦ. Ἡ εὐσυνειδησία λοιπὸν τοῦ ὁδηγοῦ μαζὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, προλαβαίνει καταστάσεις συμφορᾶς, ὅπως εἶναι ἐκεῖνες ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἐπιπόλαιη, τὴν ἄσκοπη καὶ τὴν ἀνεξέλεγκτη ὁδήγησι.

Φίλοι ὁδηγοί,

Τὰ ὄργανα τῆς Τροχαίας ἀποβλέπουν μὲν ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀναιμάκτου κυκλοφοριακῆς ρυθμίσεως, ἀλλὰ ὅπως καὶ σεῖς ἔτσι κι' αὐτά, κυριαρχοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπινα συναισθήματα. Ἡ διασφάλισις τῆς ὑγείας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητας τοῦ καθ' ἑνὸς καὶ ἀπὸ κάθε κίνδυνο, ἀποτελεῖ τὴ συνισταμένη ὅλων τῶν προσπαθειῶν τους.

Βοηθῆστε μας καὶ νὰ ἔχετε τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ προσφορὰ σας καὶ ἡ προσφορά μας, θὰ λιγοστέψουν τὸ αἷμα ποὺ χύνεται ἄδικα, πότε στὴν ἄσφαλτο καὶ πότε στὰ χωράφια. Μόνο ἔτσι θὰ λιγοστέψη καὶ ὁ πόνος ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες ψυχές. Καὶ ποτὲ νὰ μὴ ξεχνᾶτε ἐκεῖνο τὸ ἀπόφθεγμα τῶν ἀρχαίων «Πηγαίνω ἀργά, γιατὶ διάζομαι».

Ἐκ τῆς Ὑποδ)νσεως
Τροχαίας Κινήσεως Πατρῶν

Αὐξάνεται ἡ γερμανικὴ παραγωγὴ πετρελαίου

ΒΟΝΝΗ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Γιὰ ν' ἀναβλύσει περισσότερο πετρέλαιο ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανίας καὶ ν' αὐξηθεῖν τὰ σχετικὰ κέρδη, πρέπει ἡ γερμανικὴ βιομηχανία πετρελαιοειδῶν νὰ προβεῖ μέχρι τὸ 1984, σὲ ἐπενδύσεις ὕψους 8 δισ. δολλαρίων. Τὸ ποσὸ αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ καταστεῖ δυνατὸν νὰ ὁλοκληρωθοῦν ἐξαιρετικὰ δαπανηρὲς δραστηριότητες, ὅπως εἶναι π.χ. τέσσερεις γεωτρήσεις σὲ βάθος 7.000 μέτρων, ποὺ ἡ καθεμιὰ τους θὰ στοιχίσει 20 ἑκατομμύρια μάρκα. Στὴν οὐσία διενεργοῦνται ἐδῶ ἐντυπωσιακότατες ἔρευνες, ποὺ, γιὰ τὴν ὥρα, δὲν συναντᾶ κανεὶς ὁμοιές τους, σὲ ἄλλη γωνιὰ τοῦ πλανήτη.

Σημειωτέον, ὅτι μπορεῖ κανεὶς σήμερα μὲ νέα μέσα καὶ διαδικασίες π.χ. μὲ χημικὲς ὕλες καὶ ζεστὸ ἀέρα, νὰ ἐξασφαλίσει περισσότερο πετρέλαιο ἀπὸ τὶς ἤδη γνωστὲς πηγὲς ἀνταλήσεως. Αὐτὸ τὸ «στράγγισμα» εἶναι δυνατὸν νὰ προωθήσει σημαντικὰ τὴν τρέχουσα παραγωγὴ πετρελαίου.

Τὰ κέρδη ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πετρέλαιο καὶ φυσικὸ ἀέριο, τὰ διεκδικοῦν τόσο οἱ πολυεθνικὲς ἑταιρίες πετρελαιοειδῶν ὅσο καὶ οἱ ἀντίστοιχες γερμανικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἐδῶ ὑπάρχουν ὡρισμένες ποὺ κερδίζουν, ἀφοῦ μποροῦν καὶ πουλοῦν τὸ πετρέλαιο στὴν τιμὴ τῶν 250 μάρκων τὸν τόννο, στὴν διεθνῆ ἀγορά, ἐνῶ τοὺς στοιχίζει ἀπὸ 70 μέχρι 100 μάρκα. Στοὺς τυχεροὺς αὐτοὺς συγκαταλέγονται οἱ ἑταιρίες ESSO καὶ SHELL ποὺ ἀποκόμισαν κέρδη 1 δισεκ. μάρκων.

Ὁ ἀγώνας ποὺ διεξάγουν οἱ πολυεθνικὲς καὶ οἱ γερμανικὲς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὸ γερμανικὸ πετρέλαιο εἶναι εὐνόητος, δεδομένου ὅτι τὰ ἀποθέματα ποὺ θὰ πιστώθηκαν τελευταῖα στὸ γερμανικὸ ὑπέδαφος, ὑπολογίστηκαν κατ' ἀρχὴν σὲ 100 ἑκατ. τόννους, γεγονὸς ποὺ καθιστᾶ τὴν Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία, τὴν τρίτη πετρελαιοπαραγωγὴ χώρα, μετὰ τὴ Νορβηγία καὶ τὴ Μεγάλη Βρεταννία.

Μὲ 6 ἑκατ. τόννους ἐγχώριο πετρέλαιο καὶ 18 δισεκ. κυβικὰ μέτρα φυσικοῦ ἀερίου καλύπτει ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία τὰ 8% τῶν ἐνεργειακῶν της ἀναγκῶν γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ὁποίων ἀπὸ εἰσαγωγὲς θὰ ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ δαπανήσει ἐπὶ πλέον 2,5 δισεκ. μάρκα.

Ἡ παραγωγὴ πετρελαίου, στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία ὑπῆρξε, μεταξὺ ἄλλων τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιμόνων προσπαθειῶν, ἐρευνῶν καὶ τῆς λήψεως διαφόρων προστατευτικῶν μέτρων, ποὺ ἔλαβε ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνηση, ποὺ σκέπτεται τώρα νὰ ἐπιβάλλει στὰ διαρκῶς αὐξανόμενα κέρδη ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πετρέλαιο, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ χρηματοδοτήσει ὡρισμένες ἐνεργειακὲς ἐπενδύσεις.

ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Ἡ ἀνεργία θὰ καταπνίξει τὴν «ἐπανάσταση τῶν γυναικῶν»

ΘΑ ΣΥΜΦΙΛΙΩΘΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἡ οἰκονομικὴ ὕφεση ποὺ ἔπληξε τὸν κόσμο τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔκανε μεγάλη ζημιὰ καὶ στὸ φεμινιστικὸ κίνημα. Κατάντησε ἤδη νὰ εἶναι ἕνας ὅρος χωρὶς περιεχόμενο. Μιὰ περιττὴ πολυτέλεια. Πρὶν λίγες μέρες ἔγινε μιὰ διαδήλωση ὁμάδας φεμινιστριῶν στὴν πλατεῖα τοῦ Μπελφόρ, μιᾶς πόλεως τῆς νότιας Γαλλίας. Οἱ γυναῖκες, μὲ πλακάτ, πανώ, συνθήματα καὶ πύρινους λόγους, οὔτε πολὺ ἐκρύτρυναν καὶ πάλι τὸν «πόλεμο κατὰ τῶν ἀνδρῶν», θεωρώντας τους ὑπεύθυνους γιὰ τὴν ἀνισότητα τῶν δύο φύλων.

«ΘΑ ΑΠΟΛΥΘΟΥΝ ΜΟΝΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ»...

Πάνω στὸ κορύφωμα τῆς φεμινιστικῆς διαδηλώσεως, ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ δρόμου πλησίασε ἀργὰ μιὰ ὁμάδα γυναικῶν μὲ ἐργατικὲς φόρμες. Δὲν εἶχαν διάθεση γιὰ διεκδίκηση «πολυτελῶν προνομίων» —μόλις πρὶν λίγη ὥρα τὸ ἐργοστάσιο ὅπου ἐργάζονταν σὰν ἐργάτριες εἶχε ἀνακοινώσει ὅτι 33 γυναῖκες ἀπολύονται, γιατὶ οἱ δουλειὲς δὲν πήγαιναν τόσο καλὰ κι ἔπρεπε νὰ γίνουν περιορισμοί γιὰ ν' ἀνταποκριθεῖ ἡ διεύθυνση στὰ ἔξοδα. Ἀπὸ τοὺς 1.000 καὶ ἄνω ἐργάτες, ἔπρεπε ν' ἀπολυθοῦν 33. Καὶ ἦταν ὅλες γυναῖκες. Ἡ διεύθυνση μάλιστα, τοῦ ἐργοστασίου εἶχε ἀναγγείλει ἔγκαιρα πὼς δὲν πρόκειται νὰ ἀπολυθοῦν ἄνδρες. «Θὰ ἀπολυθοῦν μόνο γυναῖκες —εἶπε ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου— καὶ μάλιστα μὲ τὸ λιγότερο χρόνο ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ οἰκογένειες ποὺ ἔχουν καὶ ἄλλα εἰσοδήματα.

Ἡ ἐμφάνιση τῶν ἐργατριῶν, ποὺ ἀπολύθηκαν, στὸν χῶρο τῆς φεμινιστικῆς διαδηλώσεως, προκάλεσε ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ποικίλες ἀντιδράσεις. Ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα ἔβγαινε μόνο του: Τὸ κίνημα εἶχε παραμεριστεῖ ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς ἀνεργίας. Ἦταν ἤδη γνωστὸ ὅτι μέσα στὰ τελευταῖα τρία χρόνια ἡ ἀνεργία μεταξὺ τῶν Γαλλίδων αὐξήθηκε περισσότερο ἀπὸ δυὸ φορές, ἀπὸ ὅσο τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἦταν ἐπίσης γνωστό, ὅτι ἀπὸ τὰ 23 ἑκατομμύρια τῶν ἐργαζομένων τῆς Γαλλίας, τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια εἶναι γυναῖκες, πάνω ἀπὸ τοὺς μισοὺς ἀνέργους τῆς χώρας εἶναι γυναῖκες.

Στὸ Μπέλφαρ οἱ γυναῖκες δὲν ξαναβγαίνουν πιὰ στοὺς δρόμους γιὰ νὰ ἀπαιτήσουν «προνόμια». Περιορίζονται στὶς προσπάθειες νὰ ἐξαλείψουν τὴν ἀνεργία ἀνάμεσά τους. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει βέβαια τὸ ἴδιο παντοῦ. Κι ἂς εἶναι γνωστὸ σ' ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη, ὅτι ἀκόμη καὶ στὶς χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἡ ἀνεργία τῶν γυναικῶν ἀκολουθεῖ μιὰ τροχιὰ πολὺ ἐπικίνδυνη καὶ ὑψηλότερη σὲ σχέση μὲ τοὺς ἄντρες.

Ἂν στὸ Μπέλφορ, οἱ γυναῖκες εἶδαν τὸ πρόβλημα ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῆς ἄμεσης ἐπήρειας τοῦ γενικοῦ κύματος ἀνεργίας, ἀλλοῦ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο. Οἱ φεμινίστριες μποροῦν νὰ μὴ φωνάζουν πιὰ γιὰ ἰσότητα σέ ὑψηλὰ ἐπίπεδα, στὴν πολιτική, τὴν ἐπιστήμη τὶς τέχνες καὶ ἄλλοῦ ὅμως, μὲ τὴν ἀλλαγὴ μερικῶν συνθημάτων τους συνεχίζουν τὴ μάχη τους σέ ρεαλιστικότερες βάσεις, σέ βάσεις διαμαρτυρίας καὶ ὄχι ἐπιβολῆς τοῦ «δικαίου τους».

«ΔΕΝ ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΑΛΛΑ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ»

Ὁ Γάλλος κοινωνιολόγος καὶ δημοσιολόγος Φρανσουὰ Μποντὼ σὲ μιὰ ἀνάλυσή του σχετικὴ μὲ τὴν κατάσταση τῆς γυναίκας μέσα στὰ σημερινὰ πλαίσια τῆς κοινωνίας ποὺ ζοῦμε, γράφει σὲ μιὰ μηνιαία ἐπιθεώρηση τοῦ Παρισιοῦ:

«Στὰ πρῶτα χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 εἶχε παρατηρηθεῖ ἔντονη ἄνοδος τῆς παραγωγῆς στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ σέ βαθμὸ μάλιστα ποὺ σέ πολλὲς χῶρες τὰ ἐργατικὰ χέρια δὲν ἐπαρκοῦσαν καὶ ἀναζητήθηκαν ἐργάτες ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Ἦταν ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ποὺ ἐνθαρρύνθηκαν καὶ οἱ γυναῖκες νὰ ἀναζητήσουν ἐργασία καὶ νὰ «βγοῦν ἀπὸ τὸ σπίτι» δημιουργώντας ἔτσι νέα πλαίσια ζωῆς μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησή τους. Αὐτὸ διευκολύνθηκε μάλιστα σὲ ὁρισμένες χῶρες ἀπὸ τὴ νομοθεσία ποὺ ἐξίσωνε ἀπόλυτα τοὺς ἄνδρες μὲ τὶς γυναῖκες στὴν ἀγορὰ ἐργασίας. Ἡ «ἰσότητα» αὐτὴ ἦταν ἕνα πολὺ σοβαρὸ κίνητρο, ὄχι μόνο ψυχολογικὸ ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸ γιὰ τὶς γυναῖκες. Σήμερα, ἡ κατάσταση δὲν εἶναι ἔτσι.

Ὑπάρχουν ἤδη πάνω ἀπὸ 7 ἑκατομμύρια ἄνεργοι στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο (τὸν δυτικό) καὶ οἱ περισσότερες κυβερνήσεις, ἐπιχειρήσεις καὶ σωματεῖα προσπαθοῦν νὰ διατηροῦν σέ ὅσο περισσότερο συμπιεσμένα γίνεται τὰ ποσοστὰ ἀνεργίας τῶν ἀνδρῶν ποὺ εἶναι προστάτες οἰκογενειῶν καὶ νὰ διευκολύνουν στὴν εἴσοδο τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας ἀτόμων κάτω τῶν 25 ἐτῶν, γιὰ νὰ περιοριστεῖ καὶ ἡ ἀνεργία, τῶν νέων, ποὺ εἶναι ἐπίσης ἕνα δραματικὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας. Κι' ὅταν οἱ οἰκονομολόγοι ἀναφέρονται σὲ νέους δομικοὺς παράγοντες ποὺ πραρεμποδίζουν τὴν ἀπασχόληση, σχεδὸν πάντα ὑπογραμμίζουν τὴν αὐξημένη συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν στὴν ἐργατικὴ δύναμη μιᾶς χώρας. Κι ἔτσι, ἀφήνουν νὰ ἐννοηθεῖ, ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας θὰ ἐξαφανιζόταν ἂν περισσότερες γυναῖκες παρέμειναν στὰ σπίτια τους ἀσχολούμενες μὲ τὰ οἰκοκυρικὰ καθήκοντά τους».

Μὲ βάση αὐτὴ τὴν ἐρμηνεία, γίνεται φανερό, ὅτι γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ γυναῖκες δὲν φταίνε οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ οἱ συνθῆκες ζωῆς ὅπως ἔχουν διαμορφωθεῖ σήμερα.

Στὰ χρόνια ποὺ πέρασαν, τὸ φεμινιστικὸ κίνημα, μεταξὺ ἄλλων ἔτεινε νὰ ἐξαφανίσει καὶ τὴν πατροπαράδοτη «νοικοκυρά» τοῦ σπιτιοῦ. Ἀλλὰ μὲ τὶς ὑπερβολές του καὶ τὴν «πολιτικὴ τῶν ἄκρων», ἔφτασε σὲ σημεῖο νὰ κάνει τὶς περισσότερες γυναῖκες νὰ νοιώθουν ἀποστροφὴ γιὰ τὰ «οἰκοκυρικὰ» ἰδίως στὶς πόλεις, ἐνῶ στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη, τὸ παραδοσιακὸ πνεῦμα τῆς «γυναίκας τοῦ σπιτιοῦ» ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει, μὲ περιορισμένες ὅμως ἐφαρμογὲς κι' ἐκεῖ.

Σὲ μιὰ ἔκθεση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀναφέρεται, ὅτι ἔχει δημιουργηθεῖ ἕνας «φαῦλος κύκλος» στὸ θέμα τῆς ἐργασίας τῆς γυναίκας σέ σχέση μὲ τὸν ἄνδρα. Ἂν καὶ οἱ γυναῖκες τονίζεται θέλουν νὰ βγοῦν σ' ἕνα ἐπάγγελμα καὶ νὰ κάνουν καρριέρα, οἱ συνθῆκες ποὺ τοὺς παρουσιάζονται δὲν εἶναι καθόλου εὐνοϊκές. Ὑπάρχουν πολλὰ ποὺ συντελοῦν σ' αὐτό. Ἔτσι, οἱ γυναῖκες μένουν στὸ σπίτι καὶ κάνουν τὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ, γιὰ τὶς ὁποῖες βέβαια δὲν ἀμείβονται καὶ παραμένουν ἔτσι ἐξαρτώμενες ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Αὐτὸ στὴ συνέχεια τονώνει τὴν πεποίθηση ὅτι οἱ γυναῖκες δὲν ἐργάζονται, ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐργάζονται καὶ ὅτι δὲν εἶναι κατάλληλες γιὰ νὰ ἐργάζονται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Καὶ συμπληρώνεται ὁ φαῦλος κύκλος μὲ τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὲς οἱ ἴδιες οἱ πεποιθήσεις ἐνισχύουν τὶς κακὲς συνθῆκες ἐργασίας ποὺ προσφέρονται στὶς γυναῖκες».

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ἡ Γαλλίδα κοινωνιολόγος Ἀνντέτ Λανζεβέν, σὰν ἐκπρόσωπος ὁμάδας διαφόρων ἐπιστημόνων, ποὺ μελέτησαν τὸ θέμα τοῦ φεμινιστικοῦ κινήματος, τῆς ἀνεργίας, τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἰσχυροῦ φύλου στὴν «ἐπίθεση» τοῦ ἀσθενοῦς φύλου, λέει ὅτι τὰ νέα ἀρὰ ζευγάρια μοιράζονται τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ σύμφωνα, μὲ τὴν εὐχέρεια ποὺ τοὺς παρέχουν οἱ ἐλεύθερες ὧρες τους καὶ οἱ κλίσεις τους, ἀκολουθώντας τὸν κανόνα τῆς συντροφικότητας. Αὐτὸ εἶναι μιὰ ὡραία νίκη τῆς κοινωνίας καὶ ὄχι τῆς γυναίκας. Δὲν προῆλθε ἀπὸ κανένα φεμινιστικὸ ἀγώνα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ διάθεση τῶν νέων ἀνδρῶν νὰ μοιραστοῦν μὲ τὴ σύντροφό τους ὅλα ὅσα ἐνδιαφέρουν τὴ ζωή τους καὶ φυσικά, νὰ μοιραστοῦν καὶ τὶς «ἀγγαρεῖες» τῆς συμβίωσης, τῆς οἰκογένειας.

Ἀλλὰ οἱ ἀδιόρθωτες φεμινίστριες ἀποδίδουν ὅλη τὴν κακοδαιμονία στοὺς ἄνδρες, στὸν «μισογυνισμό» τους. Εἶναι ἀναμφισβήτητο, λένε, ὅτι «παρ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες ποὺ κάνομε, τὰ περισσότερα δικαιώματα γιὰ τὴ γυναίκα δὲν κατοχυρώθηκαν νομικά. Ἴσως δὲν πρόλαβαν, ἤρθε ἡ κρίση καὶ τίναξε πολλὰ πράγματα στὸν ἀέρα ἐνῶ ἄλλα τὰ ἀνέβαλε γιὰ καλύτερο χρόνο. Ἡ οὐσία εἶναι ὅτι τώρα ποὺ ἦρθε αὐτὴ ἡ κρίση, τὸ ἰσχυρὸ φύλο, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐπιβάλλει τὴ θέλησή του. Μέσα στὴ μαζικὴ ἀνεργία ποὺ μαστίζει τὴ δυτικὴ κοινωνία, δημιουργεῖ προϋποθέσεις ὥστε νὰ μένουν ἄνεργες οἱ γυναῖκες σὲ πολὺ μεγαλύτερο ποσοστό. Κι ἂν συνεχιστεῖ αὐτὴ ἡ κατάσταση, θὰ περιοριστοῦν στὸ ἐλάχιστο τὰ περιθώρια ἐργασίας γιὰ τὸ γυναικεῖο φύλο.

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀνεκτιμήτου ἀξίας ἡ παλαιολιθικὴ τέχνη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΣΠΗΛΑΙΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μία συλλογὴ ἐκ 250 ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων γνωστῶν ἔργων τῆς ἀνθρωπίνης Τέχνης ἐκτίθεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Μουσεῖον Φυσικῆς Ἱστορίας τοῦ Μανχάτταν, εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἡ ἔκθεσις φέρει τὸν τίτλον «Ἡ Τέχνη τῆς Ἐποχῆς τῶν Παγετώνων». Ὡρισμένα ἐκ τῶν ἐκθεμάτων, ὡς ἐν φυλακτὸν ἐκ σκαλιστοῦ λίθου παριστάνον μίαν ἔγκυον γυναῖκα ἀπὸ τὴν μίαν μόνον πλευράν, εἶναι ἀνεκτίμητα πρωτότυπα. Τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων εἶναι ἀριστοτεχνικῶς ἐκτελεσθέντα ἀντίγραφα. Ἅπαντα ἐκτίθενται εἰς σκηνικὸν ὅμοιον μὲ τοῦ φυσικοῦ των περιβάλλοντος.

Ὁ κόσμος τῆς Ἐποχῆς τῶν Παγετώνων ἦτο τελείως διάφορος τοῦ ἰδικοῦ μας. Ὁλόκληρον τὸ ἡμισφαίριον ἐκαλύπτετο ἀπὸ πάγους. Τὰ ἀκάλυπτα ἐκ πάγων τμήματα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἀπετελοῦντο κυρίως ἐκ τούνδρας καὶ μεγάλων ἀδένδρων στεππῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐκυκλοφόρουν μαμμούθ, βίσσωνες, τάρανδοι καὶ ἄλογα. Ἐπὶ μακρὰς περιόδους, οἱ χειμῶνες ἦσαν δριμεῖς, ἀκόμη δὲ καὶ κατὰ τὸ θέρος ἡ μέση θερμοκρασία ἦτο 12—15 βαθμοὺς Κελσίου. Καὶ ὅμως, ὑπὸ τὰς δυσκόλους ἐκείνας φυσικὰ συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς περιόδου 25.000 ἐτῶν πρὸ τῆς αὐγῆς τοῦ Πολιτισμοῦ, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐποχῆς τῶν Παγετώνων, οἱ Κρὸ—Μανιόν, αὐχὶ μόνον ἔζων, ἀλλὰ καὶ ἐδημιούργησαν ἕνα κατα πληκτικῶς περίτεχνον πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος διαψεύδει πλήρως τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ εὐρὺ κοινὸν διὰ τοὺς Παλαιολιθικοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀγρίων, θηρευόντων μὲ ρόπαλα.

ΑΙ ΥΠΟΓΕΙΑΙ ΣΤΟΑΙ

Οὐδαμοῦ εἶναι ὁ πολιτιστικὸς αὐτὸς πλοῦτος ἐμφανέστερος ἀπὸ ὅσον εἰς τὰ ἔργα Τέχνης, τὰ ὁποῖα κατέλιπαν οἱ παλαιολιθικοὶ ἐκεῖνοι κυνηγοὶ εἰς τὰ σπήλαια τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας. Ὅταν, πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, περίπου, ἀνεκαλύφθησαν αἱ ὑπόγειαι ἐκείναι στοαὶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἤδη συγχυσμένοι ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς θεωρίας τοῦ Δαρβίνου, ἠρνήθησαν νὰ πιστεύσουν ὅτι τὰ εὑρήματα ἐκεῖνα ἦσαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ μίαν ἀρχαιολογικὴν ἀπάτην. Ἔκτοτε, ὅμως, ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἄλλα ἑκατὸν περίπου προϊστορικὰ κτίρια, πλουσίως διακεκοσμημένα, ἡ δὲ ὑπαρξις τῆς προϊστορικῆς ζωγραφικῆς ἐπεβεβαιώθη ἄνευ ἀμφιβολίας.

Πέραν τῆς ζωγραφικῆς, οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι καλλιτέχναι ἀφῆκαν μικροσκοπικὰ γλυπτὰ ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος λεπτα σκαλίσματα ἐπὶ ὀστῶν μαμμούθ καὶ ἄλλα καταπληκτικὰ ἀντικείμενα. Ὅπως αἱ τοιχογραφίαι τῶν σπηλαίων, οὕτω καὶ αὐτὰ παριστάνουν τὰ ζῶα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐνῶ ἄλλα εἰς σχεδὸν μοντέρνον ρυθμόν, παριστάνουν αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους Κρὸ—Μανιόν.

Παρὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἔργων, ὁ σύγχρονος κόσμος ἐλάχιστα ἔχει ἰδῆ ἀπὸ αὐτά. Πολλὰ ἐκ τῶν πρωτοτύπων εἶναι προσεκτικῶς κλεισμένα εἰς χρηματοκιβώτια Τραπεζῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν πόλεων, τὰ δὲ σπήλαια δὲν εἶναι πάντοτε προσιτά. Εἰς τὸ περίφημον σπήλαιον Λασκού, εἰς τὴν Γαλλίαν, μὲ τὰς παραστάσεις τρεχόντων βισσώνων καὶ ἀλόγων, ἡ εἴσοδος δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ μόνον εἰς ἐλαχίστους ἐπιστήμονας, διότι ἡ μόλυνσις καὶ αἱ ἀλλαγαὶ τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς θερμοκρασίας, τὰς ὁποίας προεκάλεσαν οἱ τουρίσται κατὰ τὰς ὀλίγας δεκαετίας μετὰ τὴν ἀνακάλυψίν των, τῶ 1940, πολὺ ἐκάλεσαν περισσοτέρας ζημίας ἀπὸ ὅσας εἶχον συμβῆ κατὰ τὰ παρελθόντα 16.000 ἔτη.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τοῦ Μανχάτταν ἐκτίθενται εἰς φυσικὸν μέγεθος φωτογραφίαι τῶν σπηλαίων τοῦ Λασκὼ αἱ ὁποῖαι καλύπτουν ἕνα ὁλόκληρον τοῖχον τῆς ἐκθέσεως. Παριστάνουν ἄλογα, ταύρους καὶ ἐλάφους. Ὁ σκηνοθετικὸς φωτισμὸς τοῦ σχεδιαστοῦ Χένρυ Γκάρντινερ δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ φωτισμοῦ δι' ἐλαίου τὸν ὁποῖον θὰ ἐχρησιμοποίουν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι τῶν σπηλαίων. Ἀλλὰ τὸ ἐντυπωσιακώτερον ὅλων εἶναι τὰ ἀντίγραφα, εἰς φυσικὸν μέγεθος, τῶν γλυπτῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κρὸ Μανιόν. Ὡρισμένα εἶναι τόσον πιστά, ὥστε ἀκόμη καὶ οἱ εἰδικοὶ δὲν δ